

Sygn. akt I Co 1573/15

POSTANOWIENIE

Dnia 23 października 2015 r.

Sąd Rejonowy w Tczewie Wydział I Cywilny

Przewodniczący Sędzia Sądu Rejonowego Zofia Goc-Majewska

po rozpoznaniu w dniu 23 października 2015 r. w Tczewie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy skargi wierzyciela Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Gdańsk – Północ w Gdańsku M. C. na czynność Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Tczewie K. Z. w sprawie Km 570/15, wszczętej przeciwko dłużnikowi M. K. (1)

postanowił:

oddalić skargę.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 24 lipca 2015 r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Tczewie K. Z. postanowił nie wszczynać postępowania w sprawie z wniosku Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Gdańsk – Północ w Gdańsku M. C. przeciwko dłużnikowi M. K. (2) i zwrócić wierzycielowi wniosek egzekucyjny z dnia 17 czerwca 2015 r.

Skargę na powyższą czynność Komornika K. Z. wniósł Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym Gdańsk – Północ w Gdańsku M. C., wnosząc o jej uchylenie w całości. Uzasadniając wskazał, że stanowisko, w myśl którego niedopuszczalne jest prowadzenie przez komornika sądowego postępowania egzekucyjnego o koszty ustalone na podstawie art. 770 kpc, jest niezgodne z art. 777, 770, 7701 kpc oraz art. 39, 43 i 49 ust. 3 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji, traktującym sądowy organ egzekucyjny jako pełnoprawnego wierzyciela. Taki pogląd znajduje potwierdzenie w przywołanym przez skarżącego orzecznictwie i doktrynie.

W odpowiedzi na skargę Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Tczewie K. Z. uznał, że skarga nie zasługuje na uwzględnienie i wniósł o jej oddalenie jako bezzasadnej. Uzasadniając wskazał, że Sąd Rejonowy w Tczewie stoi na stanowisku, iż komornik nie może być wierzycielem.

Zdaniem Sądu skarga Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Gdańsk – Północ w Gdańsku M. C. nie zasługuje na uwzględnienie i jako taka podlega oddaleniu.

W ocenie Sądu postępowanie egzekucyjne w sprawie Km 570/15 było niedopuszczalne.

Zgodnie z art. 770 kpc koszty egzekucji ustala komornik postanowieniem, o ile przeprowadzenie egzekucji należy do niego, przy czym o kosztach tych organ egzekucyjny orzeka w tym postępowaniu, z którego koszty te wynikły. Z treści zaś art. 7701 kpc wynika wprost, że takie prawomocne postanowienie podlega wykonaniu po uprawomocnieniu się bez potrzeby zaopatrywania go w klauzulę wykonalności.

Zgodnie z art. 49 ust. 3 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji, w celu pobrania opłat, o których mowa w ust. 2, komornik wydaje postanowienie, w którym wzywa dłużnika do uiszczenia należności z tego tytułu w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia. Postanowienie po uprawomocnieniu się podlega wykonaniu w drodze egzekucji bez zaopatrywania w klauzulę wykonalności.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się, i jest to pogląd uzasadniony, zwłaszcza pod rządami obecnie obowiązującej ustawy o komornikach sądowych i egzekucji, że komornik był i nadal pozostaje organem postępowania egzekucyjnego, a przez to i organem władzy publicznej. Komornik zatem nigdy nie był i nie jest stroną postępowania egzekucyjnego i ze stronami postępowania nie łączył go i nie łączy żaden stosunek o charakterze prywatnoprawnym, lecz stosunek publicznoprawny. I tak z chwilą wszczęcia postępowania egzekucyjnego na wniosek wierzyciela, powstaje między komornikiem a stronami postępowania – tu: dłużnikiem stosunek prawny regulowany normami o charakterze publicznoprawnym (tak Sąd Okręgowy w Bydgoszczy w postanowieniu z dnia 25 października 2013 r., sygn. akt II Cz 298/13).

To zaś prowadzi wprost do wniosku, że w przedmiotowej sprawie wierzyciel egzekwujący błędnie przyjmuje możliwość wystąpienia z wnioskiem egzekucyjnym co do kosztów postępowania egzekucyjnego, poniesionych w postępowaniu przez niego prowadzonym. Oznacza to zatem, że koszty i opłata ustalone w toku pierwotnego postępowania egzekucyjnego podlegają ściągnięciu od dłużnika razem z wyegzekwowanym świadczeniem jako koszt niezbędny do celowego przeprowadzenia egzekucji, poprzez wydanie postanowienia wzywającego dłużnika do uiszczenia takich kosztów i opłaty, zaś po uprawomocnieniu się, podlega ono wykonaniu na drodze egzekucji, bez konieczności zaopatrywania w klauzulę wykonalności. Przy czym z określenia „podlega wykonaniu” wynika wprost wyegzekwowanie takich nieściągniętych kosztów od dłużnika (art. 770 kpc w zw. z art. 53 a ust.2 i art. 49 ust.3 ustawy o komornikach sądowych).

Błędne jest zatem przyjęcie przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Gdańsk – Północ w Gdańsku M. C., że istnieje możliwość wszczęcia w takim przypadku postępowania egzekucyjnego, w którym wierzycielem będzie jednocześnie komornik, który wydał postanowienie o kosztach postępowania egzekucyjnego, w tym o opłatach.

Wobec powyższego, Sąd na podstawie art. 7672 § 1 kpc, orzekł jak w sentencji.